

A ...Törvényszék ... (...) felperesnek - az ... Hivatal .. az ...-ba ... (...) által képviselt ...Törvényszék I. rendű, és ... Ítéltábla II. rendű alperesek ellen, személyhez fűződő jogok megsértésének megállapítása iránt meghozta a következő

í t é l e t e t :

A törvényszék a felperes keresetét e l u t a s í t j a .

Kötelezi, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 27.000,-Ft (Huszonhétezer) forint feljegyzett kereseti illetéket.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül a ...Ítéltáblához címzett, a ...Törvényszéken, három példányban benyújtott fellebbezéssel lehet élni.

A törvényszék tájékoztatja a feleket, hogy a ... Ítéltábla a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, ha az kizárólag a perköltség viselésére, összegére, vagy az ítélet indokolására irányul. A felek kérelmére a bíróság tárgyalást tart.

A törvényszék tájékoztatja a feleket, hogy a fellebbezési határidő lejártá előtt előterjesztett kérelmük alapján kérhetik, hogy a ... Ítéltábla fellebbezésüket tárgyaláson kívül bírálja el.

Az ítélet ellen a fellebbezést előterjesztő fél számára a ... Ítéltábla előtti eljárásban a jogi képviselet kötelező.

I n d o k o l á s :

A törvényszék a perben az alábbi tényállást állapította meg.

A felperes a ... Bíróság (jelenleg ...) előtt a N.H. (jelenleg AVH) alperessel szemben személyes adat kiadása iránt indított pert, mely 26.P.24.181/2009. szám alatt van folyamatban. Ezen ügyben a felperes 2010. március 8. napján 7. sorszám alatt kizárás iránti kérelmet terjesztett elő. A ... Ítéltábla ... számú végzésével az ügyben eljáró ...Bíróság kizárását megtagadta. A végzés indokolása szerint, a felperes a ... Bíróság valamennyi bírójával szemben az ügy elbírálásából való kizárás iránti kérelmet terjesztett elő a ... Bírósággal, és annak elnökével szemben, egyenlő bánásmód megsértése miatti igénye okán. A ... Bíróság bírái - egy másodfokú tanács kivételével - úgy nyilatkoztak, hogy az ügyben nem érzik magukat elfogultnak. Az Ítéltábla megalapozatlannak találta a felperes elfogultsági kifogását. Leszögezte, hogy a Pp. 13. §

(1) bekezdésének e.) pontja értelmében az ügy elintézéséből ki van zárva, és abban, mint bíró nem vehet részt, akitől az ügy tárgyilagos megítélése nem várható el (elfogultság). Ezt a kizárási okot olyan tény, vagy körülmény alapoza meg, amelyből okszerűen következik, hogy a jogvita pártatlan elbírálása nem biztosított. Az a hivatkozás, hogy a felperes a ... Bírósággal és annak elnökével szemben egyenlő bánásmód megsértése miatt igényt terjesztett elő, önmagában nem támasztja alá azt, hogy a ... Bíróság bírái a felperes által kezdeményezett eljárásban nem tudnak elfogulatlanul dönteni. A felperesnek az a szubjektív vélekedése, hogy az általa érvényesített igény miatt a ... Bíróságon nincs olyan bíró, aki az ügyét tárgyilagosan meg tudná ítélni, nem alapoza meg a ... Bíróság ügy elintézéséből való kizárását.

Egységes a bírói gyakorlat annak megítélésében, hogy önmagában nem indokolja az elfogultság

megállapítását, hogy a felperes az ügyben hatáskörrel, és illetékességgel rendelkező bíróság, vagy annak elnöke lenne már pert indított, vagy már terjesztett elő kizárás iránti kérelmet. A bíróság kizárásához olyan tények megjelölése szükséges, amely alapján az elfogultság objektíve megállapítható. A ... Bíróság bírának nyilatkozatával szemben a felperes semmivel nem támasztotta alá vélekedését, így nem állapítható meg olyan körülmény, amely a felperes kizárás iránti kérelmét indokolná.

Minderre tekintettel ... Ítélet tábla a felperes által kezdeményezett ügy elbírálásából a ... Bíróság kizárását a Pp. 18.§(2) bekezdése alapján megtagadta.

A felperes az alperesekkel szemben a Ptk. 76. és 84. § - ai alapján személyiségi jog megsértésének megállapítása iránt terjesztett elő keresetet, arra alapítottnak, hogy a ... Bíróság ... számú ügye kapcsán a ... Ítélet tábla 2.... számon a hatályos jogegységi döntéssel ellentétesen (1/2000. BKPJE) és a józan ésszel ütközően is azt állapította meg, hogy az a tény, hogy a Bíróság és annak vezetője huzamosabb ideje azért alperese, mert velük szemben a ...Bíróság működését illetően a hátrányos megkülönböztetést megvalósító, egyenlő bánásmódot sértő, szándékos jogsértéssorozat valósult és valósul meg, nem eredményezi a bíróság kizártságát az elfogultság okán. Kérte annak megállapítását, hogy az Ítélet tábla kétszeresen is jogsértően járt el, ami kapcsán annak megállapítását kérte, hogy az számú határozat alkotmányos sértő, amikor a hatályos tárgyban keletkezett 1/2000.BKP jogegységi döntést mellőzte, azzal ellentétesen hozott határozatot, és ezzel akadályozta a törvényben biztosított jog érvényesítését.

Az alperesi bíróság (... Törvényszék) bírója saját maga kellett volna bejelentse tisztességes eljárás mellett a kizártságát, és ennek hiányában kérte csak a felterjesztés, ami kapcsán a II. rendű alperes igazolta, hogy milyen súlyos jogszolgáltatási válság áll fenn, ha a 10 éves jogegységi döntést mellőzik folyamatosan mind a polgári, mind a közigazgatási kollégiumban.

Előadta, hogy az alperes tárgya kapcsán kétség sem férhet ahhoz, hogy az eljárást korábban akadályozó fővárosi bíró, aki korábban is igazolta "rátermettségét" befolyásolt ügyekben hű maradt magához, és a per folyamán jegyzőkönyvezetlenül, de rekonstruálhatóan kijelentette, hogy milyen ítéletet fog hozni a "demokrácia védelmében, a titkosszolgálati homály fenntartása céljából".

Nehezen lehet ezt az attitűdöt a bíróság elnökének hozzáállásától elvonatkoztatni.

A felperes keresetének jogalapjaként az Alkotmány 57.§(1) bekezdésére, az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett Római Egyezmény 14. cikkére, a 2003.évi CXXV. törvény 8.§-a által tilalmazott hátrányos megkülönböztetés tilalmára, továbbá a 2003. évi CXXV. törvény 10. § (2) bekezdése szerinti jogellenes elkülönítés tilalmára hivatkozott.

Az egyenlő bánásmód megsértése, és a hátrányos megkülönböztetés vonatkozásában a felperes előadta, hogy a jelen per tárgyát képező jogvitát egy konkrét jogvita előzi meg, amikor is a ... Bíróság ... nevű ügyfelével szemben, eredménytelen behajtást követően magánszemélyként őt perelte be, majd később ezt módosítva, belátva a bírói felhívásra, hogy ez jogi képtelenség, az ügyvédi irodát perelte be. Majd belátva, hogy még ez is jogi képtelenség, harmadjára perelte be az eredeti egyenes adóst. Ennek az ügynek a kapcsán kénytelen volt

..., illetve a ... Bírósággal szemben pert indítani. Ezzel párhuzamosan csőd,- és felszámolási ügyekben rengeteg anomáliát tárt a bíróság vezetése elé, csak egyetlen felszámoló cég esetén (ez a Kossuth Holding) 386 rendbeli hatálytalan, érvénytelen, nem lévő jogalanytól származó jognyilatkozatokon alapuló eljárást tárt a bíróság elé, amit úgy kommentált a bíróság vezetője, hogy nem azt mondta, hogy "jesszusom mit tapasztalt az ügyvéd kolléga, és hát mit kell tennem", hanem azt mondta, hogy "ki gondolta volna, hogy valaki utána néz ennek".

Többször szóvá tette ezt a szakági kollégiumvezetőnek is, aki válaszul kétszer a Kamaránál feljelentette fél éven belül. Ilyen előzmények után kell értékelni a hátrányos megkülönböztetést, az egyenlő bánásmód megsértést és a rossz hír hozójával szembeni eljárásokat.

Előadta továbbá, hogy az 1/2000 BKPJE tulajdonképpen nem előzmény nélkül született, hanem az

Európai Unióhoz való csatlakozást megelőzően, 1993-ban csatlakoztunk a Római Egyezményhez, alávetési nyilatkozattal tulajdonképpen rögtön importálta annak joganyagát a jogszabályalkotó, vagyis külön tételes Pp., Ptk., vagy egyéb törvényi módosítások nélkül megállapította, hogy az Európai joganyag alkalmazása nem csak azt jelenti, hogy figyelembe kell venni, hanem azt, hogy ha konfliktus van a belső joganyag, és a külső joganyag között, akkor a nemzetközi egyezményre vonatkozó jogszabályok alapján elsőbbséget élvez annak alkalmazása. Az elfogultsági és kizárási kérdéseknek a jelenlegi szabályozása nagyon elasztikus, hiszen az önrányú elfogultság bejelentése, ha csak a bíró nem maga is részese formailag annak a pernek, amelyben ítélezik, a bíró döntésére van bízva mindig. E miatt fordulhatott elő jelen ügygel összefüggésben egyébként, hogy a ... Bíróság Gazdasági Kollégiuma előtt az a bíró, aki az ügyfelére hozott marasztaló ítéleteket, hol felperesként, hol perújító alperesként, abban a perben akkor hozhatott elutasító ítéletet, amikor az illető fél, - mindegy, hogy alperes, vagy felperes volt-, perben állt a bírónővel és a perben a bírónő az ügyvéd férjét megbízta a per vitelére.

Álláspontja szerint jogilag, erkölcsileg elképzelhetetlen, hogy ha valaki a felperessel, alperessel perben áll, közben hozzon rá ítéletet. Ez a ... Ítéletábrán, a ... Bíróságon, és a ... Bíróságon zöld utat kapott, függetlenül attól, hogy ez perjogilag, alakilag kötelező érvényű, hiszen őket helybenhagyták. Ilyen hozzáállás mellett, a jogbiztonság sérülése itt most csak egy nagyon direkt formában, egy jogegységi döntés kapcsán borult ki, hiszen ott egy fekete-fehér, igen-nem kérdés van. A jogegységi döntés mindenkire kötelező érvényű, nincs kimentési lehetőség, és még ezt sem tartják be. Nyilvánvaló, hogy ott, ahol elasztikusabb a joganyag, ott még könnyebben ki lehet térni, de a gyökere mindkettőnek az, hogy nem ismerik, vagy nem akarják alkalmazni azokat az 1993. novembere óta kötelező joganyagokat, amelyek pont azt szolgálják egyébként, hogy a magyar, német típusú tételes és merev jogrendszerhez képest rugalmasabb, angolszász gyökerű európai jogalkotásban kimunkált elveket alkalmazni lehessen.

Előadta továbbá a felperes, hogy az általa előadottak nem jelentik azt, hogy a 260 fővárosi bíró elfogult nyilvánvaló módon, hiszen rengeteget ismer közülük, akikről föl sem merül sem a per vezetése kapcsán, sem egyébként személyisége miatt, hogy befolyásolható lenne. Ugyanakkor itt egy elvi kérdés van szó, hogy ha úgy ítélte meg az ... Bíróság is és erre hoztak egy jogegységi döntést, hogy a bíróság vezetőivel és a bírósággal szembeni eljárás a bíróság minden tagjára kihat, hiszen a bírák nem saját nevükben, hanem a bíróság és a Magyar Állam nevében hozzák az ítéleteiket, nem várható el a bírótól, hogy felülemelkedjen a közvetlen munkáltatói jog gyakorlójával szembeni pernek a függőségi helyzetén. Legtöbb bíró egyébként ezt önként szokta bejelenteni, észlelni és áttételt kérni. Érdekes módon a ... Bíróság (...Törvényszék) ... Kollégiumánál ez nem működik. Indítványozta, hogy a bíróság keresse meg az ...-ot, nem mint a peres fél képviselőjét, hanem, mint adatkezelőt és iratbirtokos, hogy az igazságügyi adatszolgáltatás körében, vagy azzal összefüggésben lévő tudományos feldolgozás körében a rendelkezésre álló adatokat közölje, hogy az 1/2000. BKPJE. alapján milyen döntések születtek az elmúlt 10 évben a különböző bíróságokon, mert úgy gondolja, hogy ugye nem statisztikai, de nem egy ügyre vonatkozó ismeretei alapján, hogy a bíróságok többsége ezt úgy értelmezte, ahogy az megszületett. Általánosan a bíróságokra nézve, függetlenül attól, hogy munkaügyi, helyi, vagy megyei bíróságról van szó. Szemben a táblabíróság azon értelmezésével, amelyik csak munkaügyi, és helyi bíróságokra vonatkoztatva értelmezte ezt a jogegységi döntést, ami formailag abból alakult, hogy a konkrét eset, ami kapcsán ez felszínre került, az egy munkaügyi per volt. Ez nem azt jelenti, hogy csak a munkaügyi perekre vonatkozna, hiszen a rendelkező része a jogegységi döntésnek nem is a munkaügyi bíróságot, hanem bíróságot említ.

Álláspontja szerint minden ítéletet, vagy rendelkezést, vagy jogszabályt a szavak hétköznapi értelmében kell elsődlegesen értelmezni, másodlagosan rendszertanilag, és mivel rendszertanilag

nincs olyan kizáró körülmény, ami a bíróságok egyenrangúságából adódóan megalapozná ezt a különbségtételt, maga a rendelkezés úgy szól, hogy a bíróság vezetője, ha a bíróság alatt dolgozó egységekre, és a bírákra vonatkoztatta az elfogultságot, akkor ezt úgy kell értelmezni, hogy jelen esetben a ...Bíróság elnökével és a bírósággal szemben folyó perben evidensen. Különösen igaz ez, amikor a per tárgya pont az egyenlő bánásmód megsértése, itt pont a működésükkel összefüggésben van a konfliktus, ami sokkal súlyosabb és alapvetőbb, mert strukturálisan a szerepükhöz kötődik. Előadta továbbá azt is, hogy ezen jogegységi határozat problémáját többször felvetette, mindig más választ kapott az ítélőtáblától e vonatkozásban, illetve volt, hogy választ sem kapott. Egyébként egy ügyészségi vizsgálat is indult, jogutódlás kérdésében folytattak vizsgálatot, határozatokat vizsgáltak és megállapították, hogy minden ügyben ugyanolyan döntés született, egyet kivéve, az ő ügyét, ahol ő járt el képviselőként.

Az egyenlő bánásmód követelményével kapcsolatban előadta, hogy a ...Ítélőtáblán erős szakosodás van, tehát általában a 2. Pf. tanáchoz kerülnek az ilyen személyiségi jogi perek és az elfogultsággal kapcsolatos kifogások is, akik mindig ugyanúgy döntöttek el, míg a többi tanácsnál eltérések voltak ebben a kérdésben.

A felperes kifogást terjesztett elő a Pp. 114. §-a alapján az eljárás szabálytalansága miatt, ugyanis álláspontja szerint olyan szerv, nevezetesen az ...Hivatal képviseli a bíróságokat, alpereseket jelen perekben, amely a bíró előmenetele szempontjából legalábbis összeférhetetlenség szintű problémát vet föl. Később ezen kifogását visszavonta, attól eltekintettel, tekintettel arra, hogy jogszabályi bizonytalanság áll fenn ezen a téren, maga a szabályozás ellentmondásos,

Kérte, hogy a törvényszék állapítsa meg, hogy kógens, egyértelmű jogegységi döntés szövegétől eltérően értelmezve jogbizonytalanságot okoztak az alperesek a kizárással kapcsolatos határozataikkal, illetve konkrétan abban az ügyben kérte ennek megállapítását, amire vonatkozóan a határozatot csatolta. Hivatkozott továbbá arra, hogy a bíróságokra megkülönböztetett felelősség hárul a többi jogalkalmazó szervén túl, mégpedig az, hogy a kimunkált, finomított gyakorlat alapján a jogszabályokat és a jogegységi határozatokat megfelelően alkalmazza. A ...és a ... Ítélőtábla kollégiumai hoztak egy közös kollégiumi állásfoglalást, mely szerint a jogszabályokat és a jogegységi határozatokat a bíróságok nem ronthatják le és nem terjeszthetik ki. Azért is visszas ez, mert maga az alperes is részt vett ennek a kollégiumi állásfoglalásnak a kialakításában.

Előadta továbbá, hogy a bírák szűrése évente kötelező, évente mentálhigiénés vizsgálaton kell átesniük. Egy ügyfele a ...elnöktől azt a választ kapta, hogy van ilyen kötelezettsége a bíróságoknak, mentálhigiénés vizsgálaton kell átesniük a bírácoknak évente és ezt az adott ügyben joga is van tudni az ügyfélnek, hogy legitim bíró jár-e el vagy sem. E vonatkozásban a felperes kifogást előterjeszteni nem kívánt, csupán azt kérte, hogy ennek legyen nyoma, erre a bírói hivatal valamilyen módon reagáljon, hiszen nagyon nagy kihatása lehet egy-egy ügyekben is ennek a kérdésnek.

A felperesnek perköltség igénye volt, előadta, hogy minden tárgyalásra autóval utazott, ennek kapcsán a bíróság mérlegelésére bízta annak eldöntését, hogy milyen összegű perköltség megállapítását tartja indokoltnak.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Előadták, hogy a felperes a ..Bíróság (... Törvényszék) előtt folyamatban volt 2.... számú perben a ...Bíróság ellen kizárási kérelmet nyújtott be, melyet a ...Ítélőtábla 2010. július 22. napján kelt ... számú végzésével elbírált és a ...Bíróság kizárását az ügy elintézéséből megtagadta. Ennek alapján az I. rendű alperessel szembeni keresetét a felperes arra alapítja, hogy az eljáró bírónak a kizárási okot saját magának kellett volna bejelenteni, nevezetesen azt, hogy elfogult az ügyben.

A II. rendű alperes vonatkozásában a keresetét arra alapítja, hogy a hozott és a fentiekben megjelölt végzés ellentétes az 1/2000. BKP jogegységi döntéssel. Az alperesi álláspont szerint mindkét alperes a Pp. rendelkezéseinek megfelelően, jogszerűen járt el, nem tanúsítottak olyan magatartást,

amellyel a felperes személyiségi jogait megsértették volna. Jogsértés sem az I., sem a II. rendű alperes részéről nem történt. A felperes az un. alapügyben a ... Bíróság valamennyi bírójával szemben az ügy elbírálásából való kizárás iránti kérelmet terjesztett elő. Egy másodfokú tanács kivételével a bírák nem érezték magukat elfogultnak az ügyben. A II. rendű alperes a 2010. június 22-én hozott számú végzésével a ... Bíróság kizárását megtagadta, figyelemmel arra, hogy a Pp. 13. § (1) bekezdés a.), b.) c.) pontjában írt objektív kizáró okok nem állnak fenn. Indokolásuk szerint az a hivatkozás, hogy a felperes a ... Bírósággal és annak elnökével szemben pert indított, nem támasztja alá azt, hogy a ... Bíróság bírái a felperes által kezdeményezett eljárásban nem tudnak elfogulatlanul dönteni.

A felperes a keresetét a Ptk. 76. és 84. §- alapján terjesztette elő.

Az Alkotmány 57.§ (1) bekezdése rögzíti a bíróság előtti egyenlőséget, a jogorvoslathoz, valamint a független és pártatlan bíráskodáshoz való jogot, melyek a felperes esetében nem sérültek egyik alperes előtti eljárásban sem.

Az előterjesztett kereset alapján az alperesi bíróságok a Polgári perrendtartás szabályainak megfelelően jártak el, az ügyben a kizárási kérelmet a jogszabály szerint felterjesztette az I. rendű alperes, a ... Ítéltábla II. rendű alpereshez, melynek jogerős döntése mindenkit köt.

Az alperesi álláspont szerint a megyei (...) bíróság vezetőivel szemben fennálló kizárási okról a megye területén működő helyi bíróság, illetve munkaügyi bíróság tekintetében hozott 1/2000.

Büntető- Közigazgatási- Polgári jogegységi határozat nem alkalmazható a kizárásról hozott döntés során és nem alapozza meg azt a felperes által kért intézkedést, mely szerint az I. rendű alperes bírójának erre tekintettel saját magának kellett volna bejelenteni a kizártságát. Erre csak abban az esetben lett volna szükség, ha a Pp. 13. § (1) bekezdés a-d.) pontjai szerinti, a törvényben konkrétan megjelölt objektív kizárási okok állnak fenn, ilyen azonban nem merült föl, ezért a Pp. 14. §-a, valamint az 1/2000. BKPJE határozat sem volt alkalmazható.

A Pp. 13. § (1) bekezdés e.) pontja szerinti kizárási ok (tárgyilagos megítélés hiánya, elfogultság) nem objektív kizárási ok, a bíró nyilatkozata e tekintetben irányadó.

Az alpereseknek perköltségigényük nem volt.

Jelen per számon indult szünetelés folytán folytatódott jelen perszámon.

A törvényszék a perbeli tényállást a peres felek perbeli előadása, illetve az ügyben becsatolt okiratok tartalma alapján állapította meg.

A felperes keresete az alábbiak szerint nem megalapozott.

Az 1/2000. Büntető- Közigazgatási- Polgári jogegységi határozat (a megyei bíróság vezetőivel szemben fennálló kizárási okról a megye területén működő helyi bíróság, illetve munkaügyi bíróság tekintetében) szerint a helyi bíróság nincs kizárva a büntető ügy, vagy polgári ügy, a munkaügyi bíróság a polgári ügy intézéséből, ha a büntetőeljárásról szóló 1973. évi I. törvény 35. §

(1) bekezdésének a.) pontjában, illetve a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 13. § (1) bekezdésének a.) b.) vagy c.) pontjában szabályozott kizárási ok annak a megyei bíróságnak az elnökével, vagy elnökhelyettesével szemben áll fenn, amelynek a területén a helyi bíróság, illetve a munkaügyi bíróság működik.

A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 13. § (1) bekezdése szerint az ügy elintézéséből ki van zárva, és abban, mint bíró nem vehet részt:

a.) a fél a féllel együtt jogosított vagy kötelezett személy, továbbá az, aki a per tárgyát egészen, vagy részben a maga részére követeli, vagy akinek jogaira vagy kötelezettségeire a per eredménye

kihatással lehet.

b.) az a.) pont alá eső személy képviselője, vagy olyan volt képviselője, aki az ügyben eljár

c.) az a.) vagy b.) pont alá eső személynek a (2) bekezdésben megjelölt hozzátartozója, vagy volt házastársa,

d.) az akit a perben tanúként, vagy szakértőként kihallgattak, vagy akinek tanúként, vagy szakértőként való kihallgatását a bíróság elrendelte,

e.) az akitől az ügynek tárgyilagos megítélése egyéb okból nem várható (elfogultság)

A 14. § szerint a perben az a helyi bíróság, megyei bíróság, illetőleg ítélőtábla sem járhat el, amelynek vezetője a 13. § (1) bekezdésének a.), b.) vagy c.) pontja értelmében ki van zárva.

A 16. § (1) bekezdés szerint a bíróság hivatalból ügyel arra, hogy az előző szakaszok értelmében kizárt bíró, vagy bíróság az eljárásban ne vegyen részt.

A (2) bekezdés szerint a bíró a bíróság vezetőjének köteles haladéktalanul bejelenti, ha vele szemben kizárási ok forog fenn. A bejelentés elmulasztásáért, vagy késedelmes teljesítéséért, fegyelmi és anyagi felelősséggel tartozik.

A (3) bekezdés szerinti kizárási ok esetén a kizárást a bíróság vezetője hivatalból kezdeményezi.

A (4) bekezdés szerint a kizárási okot a fél is bejelentheti.

A 18. § (4) bekezdése szerint a kizárást kimondó határozat ellen fellebbezésnek nincs helye, a kizárást megtagadása miatt pedig csak abban a fellebbezésben lehet panaszt tenni, amely ügy érdemében hozott határozat ellen irányult.

A Magyar Köztársaság Polgári törvénykönyvéről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 76. §-a szerint a személyhez fűződő jogok sérelmét jelentik különösen az egyenlő bánásmód követelményének megsértése, a lelkiismereti szabadság sérelme és a személyes szabadság jogellenes korlátozása, a testi épség, az egészség, valamint a becsület és az emberi méltóság megsértése.

A Ptk. 84. § (1) bekezdése szerint akit személyhez fűződő jogában megsértenek, az eset körülményeihez képest következő polgári jogi igényeket támaszthatja:

a.) követelheti a jogsértés megtörténtének bírósági megállapítását

Az Alaptörvény 28. cikk (1) bekezdése ezzel egybehangzóan azt tartalmazza, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelet bármely vádat, vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit a törvény által felállított független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

A Magyarországon az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett Római Egyezmény 14. cikke szerint a jelen egyezményben meghatározott jogok és szabadságuk élvezetét minden megkülönböztetés, pl. nem, faj, szín, nyelv, vallás, politikai vagy egyéb vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, nemzeti kisebbséghez tartozás, vagyoni helyzet, születés szerinti, vagy egyéb helyzet alapján történő megkülönböztetés nélkül kell biztosítani.

Az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény 8. §-a tartalmazza a közvetlen hátrányos megkülönböztetésre vonatkozó rendelkezéseket.

A 10. § (2) bekezdése szerint jogellenes elkülönítésnek minősül az a rendelkezés, mely a 8. §-ban

meghatározott tulajdonságai alapján egyes személyeket, vagy személyek csoportját velük összehasonlítható helyzetben lévő személyektől, vagy személyek csoportjától - anélkül, hogy azt a törvény kifejezetten megengedné - elkülönít.

Jelen perben a törvényszéknek azt kellett vizsgálnia, hogy az alperesek a felperes által indított a ... Törvényszék előtt ... szám alatt folyamatban lévő ügyben tanúsítottak-e jogellenes magatartást az által, hogy az ügyben eljáró bíró maga nem jelentett be elfogultságot az ügyben, illetve, hogy a Fővárosi Ítéltábla a kizárást megtagadta, és ezzel összefüggésben megsértették-e a felperes személyhez fűződő jogait. Ennek körében nem volt mellőzhető a Ptk. 349.§-ban foglaltak vizsgálata sem.

A perben a törvényszék elsőként az 1/2000. BKPJE határozat tartalmát vizsgálta. Ebből megállapítható, hogy ezen jogegységi határozat arra az esetre tartalmaz szabályozást, ha - a polgári ügyeket illetően - a Pp.13.§(1) bekezdésének a.) b.) vagy c.) pontjában szabályozott kizárási ok áll fenn a megyei bíróság elnökével, vagy elnökhelyettesével szemben. Erre az esetre állapítja meg a jogegységi határozat azt, hogy a helyi bíróság nincs kizárva a polgári ügy intézéséből, ha ezen a.) b.) vagy c.) pontban szabályozott kizárási ok annak a megyei bíróságnak az elnökével, vagy elnökhelyettesével szemben áll fenn, amelynek területén a helyi bíróság, illetve munkaügyi bíróság működik.

Ezt követően a törvényszék azt vizsgálta, hogy a perbeli ügyben a felperes részéről mely pont alapján került sor a kizárási ok bejelentésére. E körben az volt megállapítható, hogy a felperes a Pp.13.§ (1) bekezdés e.) pontja alapján jelentett be elfogultságot az ügyben arra tekintettel, hogy az általa érvényesített igény miatt álláspontja szerint a ... Bíróságon nincs olyan bíró, aki az ügyét tárgyilagosan meg tudná ítélni, tekintettel arra, hogy a ... Bírósággal, és annak elnökével szemben egyenlő bánásmód megsértése miatt igényt terjesztett elő.

Jelen esetre tehát az 1/2000. BKPJE határozat rendelkezései nem alkalmazhatók, hiszen a jogegységi határozat kizárólag a Pp.13.§(1) bekezdés a.) b.) és c.) pontjában írt kizárási okokra vonatkozik. A perbeli ügyben a Pp. 13.§(1) bekezdés a.) pontjában foglalt körülmény állhatna fenn, azonban a rendelkezésre álló tényállásból megállapítható volt, hogy annak a pernek, amelyben a felperes a kizárás iránti kérelmet előterjesztette, nem alperese az ügyében eljáró bíróság, tehát a ... Törvényszék. Ennek megfelelően jelen esetben csak az e.) pontban foglalt kizárási ok merülhet föl, azaz az, hogy az ügyben nem vehet részt mint bíró az, akitől az ügynek tárgyilagosa megítélése egyéb okból nem várható (elfogultság). Ez pedig a felperes által megjelölt jogegységi határozat alkalmazási körén kívül esik.

A törvényszék osztotta ugyan a felperes azon vélekedését, miszerint visszas lehet az, ha egy bíró egy adott ügyben nem érzi magát elfogultnak annak ellenére, hogy éppen az ő személyére tekintettel a felperes pert indított a bíró munkáltatójával, az adott törvényszékkel szemben. A bírák kizárása vonatkozó Pp- beli szabályozás ugyanakkor jelen állapot szerint a bíró meggyőződésére bízza annak eldöntését, hogy ilyen esetben egy adott ügyben elfogulatlanul tud-e ítélni, vagy sem. Ez a nyilatkozat tehát kizárólag az adott bíró belátásán múlik, az ezen nyilatkozaton alapuló kizárást elbíráló végzés meghozatala pedig jogellenesnek semmiképpen sem értékelhető.

Helyesen hivatkoztak tehát rá az alperesek a perben, hogy mind az I. mind a II. rendű alperes a perben jogszabályszerűen, Pp- szerűen járt el, az I. rendű alperes a kizárás iránti kérelmet elbírálás végett a II. rendű alpereshez felterjesztette, a II. rendű alperes pedig a vonatkozó jogszabályoknak megfelelő határozatot hozott.

A törvényszéknek a felperesi kereset körében azt kellett vizsgálnia, hogy a felperes által indított polgári eljárás során a felperes valamely személyhez fűződő joga sérült-e, a tisztességes eljáráshoz való joga megsértésre került-e, vonatkozásában megvalósult-e hátrányos megkülönböztetés, illetve az emberi méltóság megsértése. E körben a törvényszék a fentebb kifejtettek alapján személyhez

fűződő jogsértést megállapítani nem tudott.

Nem látta megalapozottnak a felperes kereseti kérelmét a Ptk. 349.§-ban foglaltak alapján sem. E körben rámutat a törvényszék arra, hogy a Strasbourgi Emberi Jogok Európai Bírósága a Gögös kontra Magyarország ügyben (20014/04. és 25348/04. számú) a 2008. március 27. napján kelt ítéletében kifejtette, hogy a kérelmező nem bizonyította, hogy a Polgári perrendtartásról szóló törvény 18.§ (4) bekezdésének megfelelően a Fővárosi Bírósághoz benyújtott, az érdemi határozat ellen előterjesztett fellebbezésében panaszt tett első elfogultsági kifogásának elutasítása miatt. Ebből következik, hogy a kérelemnek ezt a részét a hazai jogorvoslatok kimerítésének elmulasztása miatt az egyezmény 35. cikkének 1. és 4. bekezdése alapján el kellett utasítani. E körben a felperes előadta, hogy az ügyében ítélet még nem született, a fellebbezésében így az elfogultsági kifogás elutasítását nem tudta panaszolni, ezért a törvényszék megállapítása szerint e vonatkozásban a rendes jogorvoslati jogával sem élt még jelen állapot szerint a felperes.

A törvényszék álláspontja szerint jelen esetben amennyiben jogellenesség, felróhatóság az alperesek részéről megállapítható is lett volna, az sem alapozta volna meg a személyiségi jogsértés megállapítását.

A törvényszék megállapítása szerint ugyanis a jogbiztonság, amelyre a felperes hivatkozott, nem fogható föl alkotmányos alanyi jogként. A jogállamiságnak nyilvánvalóan a leglényegesebb eleme a jogbiztonság, amely elsősorban a jogalkotó, de a megfogalmazásból eredően a jogalkalmazó kötelezettségévé is teszi annak biztosítását, hogy a jog egésze, egyes részterületei, az egyes jogszabályok is világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak, és előreláthatóak legyenek a norma címzettjei számára. A visszásság az ombudsmani jelentések alapján is minden esetben megállapítást nyer, ha a hatóság tevékenységével, vagy mulasztásával a szerzett jogok sérelmét a szolgáltatás, ellenszolgáltatás aránytalanságát okozza, illetve a mérlegelési jogkörét túllépi, vagy méltánytalanul elfogult. Ez azt jelenti, hogy nem elegendő a visszásság megállapításához az a tény, hogy valamelyik hatóság, vagy közszolgáltató jogszabályt sért. A törvényszék értelmezésében ugyanakkor ez nem személyhez fűződő jogok megsértésének megállapítására adhat alapot, amennyiben a fentiekben leírtak valamelyike megállapítást nyer, hanem a Ptk. 349.§-ban foglaltak vizsgálatára.

Mindezekre tekintettel a törvényszék a felperes keresetét nem tartotta megalapozottnak, ezért azt a rendelkező részben írtak szerint elutasította.

Tekintettel arra, hogy a felperes pervesztes lett, a törvényszék kötelezte őt a per tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt, feljegyzett eljárási illeték megfizetésére a 6/1986.(VI.26) IM. rendelet 13. §-ának megfelelően.

Az ítélet elleni fellebbezési jogosultság a Pp. 233. § (1) bekezdésén alapul.

..., 2013. február 25. napján

... sk.

bíró A kiadmány hitelül:

tisztviselő

éáóóóí

A ...Törvényszék ... (...) felperesnek - az ... Hivatal .. az ...-ba ... (...) által képviselt ...Törvényszék I. rendű, és ... Ítéltábla II. rendű alperesek ellen, személyhez fűződő jogok megsértésének

megállapítása iránt meghozta a következő

í t é l e t e t :

A törvényszék a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 27.000,-Ft (Huszonhétezer) forint feljegyzett kereseti illetéket.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül a ...Ítéltáblához címzett, a ...Törvényszéken, három példányban benyújtott fellebbezéssel lehet élni.

A törvényszék tájékoztatja a feleket, hogy a ... Ítéltábla a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, ha az kizárólag a perköltség viselésére, összegére, vagy az ítélet indokolására irányul.

A felek kérelmére a bíróság tárgyalást tart.

A törvényszék tájékoztatja a feleket, hogy a fellebbezési határidő lejártá előtt előterjesztett kérelmük alapján kérhetik, hogy a ... Ítéltábla fellebbezésüket tárgyaláson kívül bírálja el.

Az ítélet ellen a fellebbezést előterjesztő fél számára a ... Ítéltábla előtti eljárásban a jogi képviselő kötelező.

I n d o k o l á s :

A törvényszék a perben az alábbi tényállást állapította meg.

A felperes a ... Bíróság (jelenleg ...) előtt a N.H. (jelenleg AVH) alperessel szemben személyes adat kiadása iránt indított pert, mely 26.P.24.181/2009. szám alatt van folyamatban. Ezen ügyben a felperes 2010. március 8. napján 7. sorszámmal kizárás iránti kérelmet terjesztett elő. A ... Ítéltábla ... számú végzésével az ügyben eljáró ...Bíróság kizárását megtagadta. A végzés indokolása szerint, a felperes a ... Bíróság valamennyi bírájával szemben az ügy elbírálásából való kizárás iránti kérelmet terjesztett elő a ... Bírósággal, és annak elnökével szemben, egyenlő bánásmód megsértése miatti igénye okán. A ... Bíróság bírái - egy másodfokú tanács kivételével - úgy nyilatkoztak, hogy az ügyben nem érzik magukat elfogultnak. Az Ítéltábla megalapozatlannak találta a felperes elfogultsági kifogását. Leszögezte, hogy a Pp. 13. §

(1) bekezdésének e.) pontja értelmében az ügy elintézéséből ki van zárva, és abban, mint bíró nem vehet részt, akitől az ügy tárgyilagossága megítélése nem várható el (elfogultság). Ezt a kizárási okot olyan tény, vagy körülmény alapoza meg, amelyből okszerűen következik, hogy a jogvita pártatlan elbírálása nem biztosított. Az a hivatkozás, hogy a felperes a ... Bírósággal és annak elnökével szemben egyenlő bánásmód megsértése miatt igényt terjesztett elő, önmagában nem támasztja alá azt, hogy a ... Bíróság bírái a felperes által kezdeményezett eljárásban nem tudnak elfogulatlanul dönten. A felperesnek az a szubjektív vélekedése, hogy az általa érvényesített igény miatt a ... Bíróságon nincs olyan bíró, aki az ügyét tárgyilagosan meg tudná ítélni, nem alapoza meg a ... Bíróság ügy elintézéséből való kizárását.

Egységes a bírói gyakorlat annak megítélésében, hogy önmagában nem indokolja az elfogultság megállapítását, hogy a felperes az ügyben hatáskörrel, és illetékességgel rendelkező bíróság, vagy annak elnöke lenne már pert indított, vagy már terjesztett elő kizárás iránti kérelmet. A bíróság kizárásához olyan tények megjelölése szükséges, amely alapján az elfogultság objektíve

megállapítható. A ... Bíróság bírának nyilatkozatával szemben a felperes semmivel nem támasztotta alá vélekedését, így nem állapítható meg olyan körülmény, amely a felperes kizárás iránti kérelmét indokolná.

Minderre tekintettel ... Ítéletábra a felperes által kezdeményezett ügy elbírálásából a ... Bíróság kizárását a Pp. 18.§(2) bekezdése alapján megtagadta.

A felperes az alperesekkel szemben a Ptk. 76. és 84. § - ai alapján személyiségi jog megsértésének megállapítása iránt terjesztett elő keresetet, arra alapítottnak, hogy a ... Bíróság ... számú ügye kapcsán a ... Ítéletábra 2.... számon a hatályos jogegységi döntéssel ellentétesen (1/2000. BKPJE) és a józan észsel ütközően is azt állapította meg, hogy az a tény, hogy a Bíróság és annak vezetője huzamosabb ideje azért alperese, mert velük szemben a ...Bíróság működését illetően a hátrányos megkülönböztetést megvalósító, egyenlő bánásmódot sértő, szándékos jogsértéssorozat valósult és valósul meg, nem eredményezi a bíróság kizártságát az elfogultság okán. Kérte annak megállapítását, hogy az Ítéletábra kétszeresen is jogsértően járt el, ami kapcsán annak megállapítását kérte, hogy az számú határozat alkotmányos sértő, amikor a hatályos tárgyban keletkezett 1/2000.BKP jogegységi döntést mellőzte, azzal ellentétesen hozott határozatot, és ezzel akadályozta a törvényben biztosított jog érvényesítését.

Az alperesi bíróság (... Törvényszék) bírja saját maga kellett volna bejelentse tisztességes eljárás mellett a kizártságát, és ennek hiányában kérte csak a felterjesztés, ami kapcsán a II. rendű alperes igazolta, hogy milyen súlyos jogszolgáltatási válság áll fenn, ha a 10 éves jogegységi döntést mellőzik folyamatosan mind a polgári, mind a közigazgatási kollégiumban.

Előadta, hogy az alperes tárgya kapcsán kétség sem férhet ahhoz, hogy az eljárást korábban akadályozó fővárosi bíró, aki korábban is igazolta "rátermettségét" befolyásolt ügyekben hű maradt magához, és a per folyamán jegyzőkönyvezetlenség, de rekonstruálhatóan kijelentette, hogy milyen ítéletet fog hozni a "demokrácia védelmében, a titkosszolgálati homály fenntartása céljából".

Nehezen lehet ezt az attitűdöt a bíróság elnökének hozzáállásától elvonatkoztatni.

A felperes keresetének jogalapjaként az Alkotmány 57.§(1) bekezdésére, az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett Római Egyezmény 14. cikkére, a 2003.évi CXXV. törvény 8.§-a által tilalmazott hátrányos megkülönböztetés tilalmára, továbbá a 2003. évi CXXV. törvény 10. § (2) bekezdése szerinti jogellenes elkülönítés tilalmára hivatkozott.

Az egyenlő bánásmód megsértése, és a hátrányos megkülönböztetés vonatkozásában a felperes előadta, hogy a jelen per tárgyát képező jogvitát egy konkrét jogvita előzi meg, amikor is a ... Bíróság ... nevű ügyfelével szemben, eredménytelen behajtást követően magánszemélyként őt perelte be, majd később ezt módosítva, belátva a bírói felhívásra, hogy ez jogi képtelenség, az ügyvédi irodát perelte be. Majd belátva, hogy még ez is jogi képtelenség, harmadjára perelte be az eredeti egyenes adóst. Ennek az ügynek a kapcsán kénytelen volt

..., illetve a ... Bírósággal szemben pert indítani. Ezzel párhuzamosan csőd,- és felszámolási ügyekben rengeteg anomáliát tárt a bíróság vezetése elé, csak egyetlen felszámoló cég esetén (ez a Kossuth Holding) 386 rendbeli hatálytalan, érvénytelen, nem lévő jogalanytól származó jognyilatkozatokon alapuló eljárást tárt a bíróság elé, amit úgy kommentált a bíróság vezetője, hogy nem azt mondta, hogy "jesszusom mit tapasztalt az ügyvéd kolléga, és hát mit kell tennem", hanem azt mondta, hogy "ki gondolta volna, hogy valaki utána néz ennek".

Többször szóvá tette ezt a szakági kollégiumvezetőnek is, aki válaszul kétszer a Kamaránál feljelentette fél éven belül. Ilyen előzmények után kell értékelni a hátrányos megkülönböztetést, az egyenlő bánásmód megsértést és a rossz hír hozójával szembeni eljárásokat.

Előadta továbbá, hogy az 1/2000 BKPJE tulajdonképpen nem előzmény nélkül született, hanem az Európai Unióhoz való csatlakozást megelőzően, 1993-ban csatlakoztunk a Római Egyezményhez, alávétési nyilatkozattal tulajdonképpen rögtön importálta annak joganyagát a jogszabályalkotó, vagyis külön tételes Pp.,Ptk., vagy egyéb törvényi módosítások nélkül megállapította, hogy az

Európai joganyag alkalmazása nem csak azt jelenti, hogy figyelembe kell venni, hanem azt, hogy ha konfliktus van a belső joganyag, és a külső joganyag között, akkor a nemzetközi egyezményre vonatkozó jogszabályok alapján elsőbbséget élvez annak alkalmazása. Az elfogultsági és kizárási kérdéseknek a jelenlegi szabályozása nagyon elasztikus, hiszen az önirányú elfogultság bejelentése, hacsak a bíró nem maga is részese formailag annak a pernek, amelyben ítélezik, a bíró döntésére van bízva mindig. E miatt fordulhatott elő jelen ügygel összefüggésben egyébként, hogy a ... Bíróság Gazdasági Kollégiuma előtt az a bíró, aki az ügyfelére hozott marasztaló ítéleteket, hol felperesként, hol perújító alperesként, abban a perben akkor hozhatott elutasító ítéletet, amikor az illető fél, - mindegy, hogy alperes, vagy felperes volt-, perben állt a bírónővel és a perben a bírónő az ügyvéd férjét megbízta a per vitelére.

Álláspontja szerint jogilag, erkölcsileg elképzelhetetlen, hogy ha valaki a felperessel, alperessel perben áll, közben hozzon rá ítéletet. Ez a ... Ítéletábrán, a ... Bíróságon, és a ... Bíróságon zöld utat kapott, függetlenül attól, hogy ez perjogilag, alakilag kötelező érvényű, hiszen őket helybenhagyták. Ilyen hozzáállás mellett, a jogbiztonság sérülése itt most csak egy nagyon direkt formában, egy jogegységi döntés kapcsán borult ki, hiszen ott egy fekete-fehér, igen-nem kérdés van. A jogegységi döntés mindenkire kötelező érvényű, nincs kimentési lehetőség, és még ezt sem tartják be. Nyilvánvaló, hogy ott, ahol elasztikusabb a joganyag, ott még könnyebben ki lehet térni, de a gyökere mindkettőnek az, hogy nem ismerik, vagy nem akarják alkalmazni azokat az 1993. novembere óta kötelező joganyagokat, amelyek pont azt szolgálják egyébként, hogy a magyar, német típusú tételes és merev jogrendszerhez képet rugalmasabb, angolszász gyökerű európai jogalkotásban kimunkált elveket alkalmazni lehessen.

Előadta továbbá a felperes, hogy az általa előadottak nem jelentik azt, hogy a 260 fővárosi bíró elfogult nyilvánvaló módon, hiszen rengeteget ismer közülük, akikről föl sem merül sem a per vezetése kapcsán, sem egyébként személyisége miatt, hogy befolyásolható lenne. Ugyanakkor itt egy elvi kérdés van szó, hogy ha úgy ítélte meg az ... Bíróság is és erre hoztak egy jogegységi döntést, hogy a bíróság vezetőivel és a bírósággal szembeni eljárás a bíróság minden tagjára kihat, hiszen a bírák nem saját nevükben, hanem a bíróság és a Magyar Állam nevében hozzák az ítéleteiket, nem várható el a bírótól, hogy felülemelkedjen a közvetlen munkáltatói jog gyakorlójával szembeni pernek a függőségi helyzetén. Legtöbb bíró egyébként ezt önként szokta bejelenteni, észlelni és áttételt kérni. Érdekes módon a ... Bíróság (...Törvényszék) ... Kollégiumánál ez nem működik. Indítványozta, hogy a bíróság keresse meg az ...-ot, nem mint a peres fél képviselőjét, hanem, mint adatkezelőt és iratbirtokos, hogy az igazságügyi adatszolgáltatás körében, vagy azzal összefüggésben lévő tudományos feldolgozás körében a rendelkezésre álló adatokat közölje, hogy az 1/2000. BKPJE. alapján milyen döntések születtek az elmúlt 10 évben a különböző bíróságokon, mert úgy gondolja, hogy ugye nem statisztikai, de nem egy ügyre vonatkozó ismeretei alapján, hogy a bíróságok többsége ezt úgy értelmezte, ahogy az megszületett. Általánosan a bíróságokra nézve, függetlenül attól, hogy munkaügyi, helyi, vagy megyei bíróságról van szó. Szemben a táblabíróság azon értelmezésével, amelyik csak munkaügyi, és helyi bíróságokra vonatkoztatva értelmezte ezt a jogegységi döntést, ami formailag abból alakult, hogy a konkrét eset, ami kapcsán ez felszínre került, az egy munkaügyi per volt. Ez nem azt jelenti, hogy csak a munkaügyi perekre vonatkozna, hiszen a rendelkező része a jogegységi döntésnek nem is a munkaügyi bíróságot, hanem bíróságot említ.

Álláspontja szerint minden ítéletet, vagy rendelkezést, vagy jogszabályt a szavak hétköznapi értelmében kell elsődlegesen értelmezni, másodlagosan rendszertanilag, és mivel rendszertanilag nincs olyan kizáró körülmény, ami a bíróságok egyenrangúságából adódóan megalapozná ezt a különbségtételt, maga a rendelkezés úgy szól, hogy a bíróság vezetője, ha a bíróság alatt dolgozó egységekre, és a bírákra vonatkoztatta az elfogultságot, akkor ezt úgy kell értelmezni, hogy jelen

esetben a ...Bíróság elnökével és a bírósággal szemben folyó perben evidensen. Különösen igaz ez, amikor a per tárgya pont az egyenlő bánásmód megsértése, itt pont a működésükkel összefüggésben van a konfliktus, ami sokkal súlyosabb és alapvetőbb, mert strukturálisan a szerepükhöz kötődik. Előadta továbbá azt is, hogy ezen jogegységi határozat problémáját többször felvetette, mindig más választ kapott az ítéletátlától e vonatkozásban, illetve volt, hogy választ sem kapott. Egyébként egy ügyészségi vizsgálat is indult, jogutódlás kérdésében folytattak vizsgálatot, határozatokat vizsgáltak és megállapították, hogy minden ügyben ugyanolyan döntés született, egyet kivéve, az ő ügyét, ahol ő járt el képviselőként.

Az egyenlő bánásmód követelményével kapcsolatban előadta, hogy a ...Ítéletátlán erős szakosodás van, tehát általában a 2. Pf. tanáchoz kerülnek az ilyen személyiségi jogi perek és az elfogultsággal kapcsolatos kifogások is, akik mindig ugyanúgy döntöttek el, míg a többi tanácsnál eltérések voltak ebben a kérdésben.

A felperes kifogást terjesztett elő a Pp. 114. §-a alapján az eljárás szabálytalansága miatt, ugyanis álláspontja szerint olyan szerv, nevezetesen az ...Hivatal képviseli a bíróságokat, alpereseket jelen perekben, amely a bíró előmenetele szempontjából legalábbis összeférhetetlenség szintű problémát vet föl. Később ezen kifogását visszavonta, attól eltekintettel, tekintettel arra, hogy jogszabályi bizonytalanság áll fenn ezen a téren, maga a szabályozás ellentmondásos,

Kérte, hogy a törvényszék állapítsa meg, hogy kógens, egyértelmű jogegységi döntés szövegétől eltérően értelmezve jogbizonytalanságot okoztak az alperesek a kizárással kapcsolatos határozataikkal, illetve konkrétan abban az ügyben kérte ennek megállapítását, amire vonatkozóan a határozatot csatolta. Hivatkozott továbbá arra, hogy a bíróságokra megkülönböztetett felelősség hárul a többi jogalkalmazó szervén túl, mégpedig az, hogy a kimunkált, finomított gyakorlat alapján a jogszabályokat és a jogegységi határozatokat megfelelően alkalmazza. A ...és a ... Ítéletátlak kollégiumai hoztak egy közös kollégiumi állásfoglalást, mely szerint a jogszabályokat és a jogegységi határozatokat a bíróságok nem ronthatják le és nem terjeszthetik ki. Azért is visszas ez, mert maga az alperes is részt vett ennek a kollégiumi állásfoglalásnak a kialakításában.

Előadta továbbá, hogy a bírák szűrése évente kötelező, évente mentálhigiénés vizsgálaton kell átesniük. Egy ügyfele a ...elnöktől azt a választ kapta, hogy van ilyen kötelezettsége a bíróságoknak, mentálhigiénés vizsgálaton kell átesniük a bírácoknak évente és ezt az adott ügyben joga is van tudni az ügyfélnek, hogy legitim bíró jár-e el vagy sem. E vonatkozásban a felperes kifogást előterjeszteni nem kívánt, csupán azt kérte, hogy ennek legyen nyoma, erre a bírói hivatal valamilyen módon reagáljon, hiszen nagyon nagy kihatása lehet egy-egy ügyekben is ennek a kérdésnek.

A felperesnek perköltség igénye volt, előadta, hogy minden tárgyalásra autóval utazott, ennek kapcsán a bíróság mérlegelésére bízta annak eldöntését, hogy milyen összegű perköltség megállapítását tartja indokoltnak.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Előadták, hogy a felperes a ..Bíróság (... Törvényszék) előtt folyamatban volt 2.... számú perben a ...Bíróság ellen kizárási kérelmet nyújtott be, melyet a ...Ítéletátlak 2010. július 22. napján kelt ... számú végzésével elbírált és a ...Bíróság kizárását az ügy elintézéséből megtagadta. Ennek alapján az I. rendű alperessel szembeni keresetét a felperes arra alapítja, hogy az eljáró bírónak a kizárási okot saját magának kellett volna bejelenteni, nevezetesen azt, hogy elfogult az ügyben.

A II. rendű alperes vonatkozásában a keresetét arra alapítja, hogy a hozott és a fentiekben megjelölt végzés ellentétes az 1/2000. BKP jogegységi döntéssel. Az alperesi álláspont szerint mindkét alperes a Pp. rendelkezéseinek megfelelően, jogszerűen járt el, nem tanúsítottak olyan magatartást, amellyel a felperes személyiségi jogait megsértették volna. Jogsértés sem az I., sem a II. rendű alperes részéről nem történt. A felperes az un. alapügyben a ... Bíróság valamennyi bírájával szemben az ügy elbírlásából való kizárási iránti kérelmet terjesztett elő. Egy másodfokú tanács

kivételével a bírák nem érezték magukat elfoglaltak az ügyben. A II. rendű alperes a 2010. június 22-én hozott számú végzésével a ... Bíróság kizárását megtagadta, figyelemmel arra, hogy a Pp. 13. § (1) bekezdés a.), b.) c.) pontjában írt objektív kizáró okok nem állnak fenn. Indokolásuk szerint az a hivatkozás, hogy a felperes a ... Bírósággal és annak elnökével szemben pert indított, nem támasztja alá azt, hogy a ... Bíróság bírái a felperes által kezdeményezett eljárásban nem tudnak elfogulatlanul dönteni.

A felperes a keresetét a Ptk. 76. és 84. §- alapján terjesztette elő.

Az Alkotmány 57.§ (1) bekezdése rögzíti a bíróság előtti egyenlőséget, a jogorvoslathoz, valamint a független és pártatlan bíráskodáshoz való jogot, melyek a felperes esetében nem sérültek egyik alperes előtti eljárásban sem.

Az előterjesztett kereset alapján az alperesi bíróságok a Polgári perrendtartás szabályainak megfelelően jártak el, az ügyben a kizárási kérelmet a jogszabály szerint felterjesztette az I. rendű alperes, a ... Ítéletábra II. rendű alpereshez, melynek jogerős döntése mindenkit köt.

Az alperesi álláspont szerint a megyei (...) bíróság vezetőivel szemben fennálló kizárási okról a megye területén működő helyi bíróság, illetve munkaügyi bíróság tekintetében hozott 1/2000.

Büntető- Közigazgatási- Polgári jogegységi határozat nem alkalmazható a kizárásról hozott döntés során és nem alapozza meg azt a felperes által kért intézkedést, mely szerint az I. rendű alperes bírójának erre tekintettel saját magának kellett volna bejelenteni a kizártságát. Erre csak abban az esetben lett volna szükség, ha a Pp. 13. § (1) bekezdés a-d.) pontjai szerinti, a törvényben konkrétan megjelölt objektív kizárási okok állnak fenn, ilyen azonban nem merült föl, ezért a Pp. 14. §-a, valamint az 1/2000. BKPJE határozat sem volt alkalmazható.

A Pp. 13. § (1) bekezdés e.) pontja szerinti kizárási ok (tárgyilagossági megítélés hiánya, elfoglaltság) nem objektív kizárási ok, a bíró nyilatkozata e tekintetben irányadó.

Az alpereseknek perköltségigényük nem volt.

Jelen per számon indult szünetelés folytán folytatódott jelen perszámon.

A törvényszék a perbeli tényállást a peres felek perbeli előadása, illetve az ügyben becsatolt okiratok tartalma alapján állapította meg.

A felperes keresete az alábbiak szerint nem megalapozott.

Az 1/2000. Büntető- Közigazgatási- Polgári jogegységi határozat (a megyei bíróság vezetőivel szemben fennálló kizárási okról a megye területén működő helyi bíróság, illetve munkaügyi bíróság tekintetében) szerint a helyi bíróság nincs kizárva a büntető ügy, vagy polgári ügy, a munkaügyi bíróság a polgári ügy intézéséből, ha a büntetőeljárásról szóló 1973. évi I. törvény 35. § (1) bekezdésének a.) pontjában, illetve a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 13. § (1) bekezdésének a.) b.) vagy c.) pontjában szabályozott kizárási ok annak a megyei bíróságnak az elnökével, vagy elnökhelyettesével szemben áll fenn, amelynek a területén a helyi bíróság, illetve a munkaügyi bíróság működik.

A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 13. § (1) bekezdése szerint az ügy elintézéséből ki van zárva, és abban, mint bíró nem vehet részt:

a.) a fél a féllel együtt jogosított vagy kötelezett személy, továbbá az, aki a per tárgyát egészen, vagy részben a maga részére követeli, vagy akinek jogaira vagy kötelezettségeire a per eredménye kihatással lehet.

b.) az a.) pont alá eső személy képviselője, vagy olyan volt képviselője, aki az ügyben eljár

c.) az a.) vagy b.) pont alá eső személynek a (2) bekezdésben megjelölt hozzátartozója, vagy volt

házastársa,

d.) az akit a perben tanúként, vagy szakértőként kihallgattak, vagy akinek tanúként, vagy szakértőként való kihallgatását a bíróság elrendelte,

e.) az akitől az ügynek tárgyilagos megítélése egyéb okból nem várható (elfogultság)

A 14. § szerint a perben az a helyi bíróság, megyei bíróság, illetőleg ítélőtábla sem járhat el, amelynek vezetője a 13. § (1) bekezdésének a.), b.) vagy c.) pontja értelmében ki van zárva.

A 16. § (1) bekezdés szerint a bíróság hivatalból ügyel arra, hogy az előző szakaszok értelmében kizárt bíró, vagy bíróság az eljárásban ne vegyen részt.

A (2) bekezdés szerint a bíró a bíróság vezetőjének köteles haladéktalanul bejelenti, ha vele szemben kizárási ok forog fenn. A bejelentés elmulasztásáért, vagy késedelmes teljesítéséért, fegyelmi és anyagi felelősséggel tartozik.

A (3) bekezdés szerinti kizárási ok esetén a kizárást a bíróság vezetője hivatalból kezdeményezi.

A (4) bekezdés szerint a kizárási okot a fél is bejelentheti.

A 18. § (4) bekezdése szerint a kizárást kimondó határozat ellen fellebbezésnek nincs helye, a kizárást megtagadása miatt pedig csak abban a fellebbezésben lehet panaszt tenni, amely ügy érdemében hozott határozat ellen irányult.

A Magyar Köztársaság Polgári törvénykönyvéről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 76. §-a szerint a személyhez fűződő jogok sérelmét jelentik különösen az egyenlő bánásmód követelményének megsértése, a lelkiismereti szabadság sérelme és a személyes szabadság jogellenes korlátozása, a testi épség, az egészség, valamint a becsület és az emberi méltóság megsértése.

A Ptk. 84. § (1) bekezdése szerint akit személyhez fűződő jogában megsértenek, az eset körülményeihez képest következő polgári jogi igényeket támaszthatja:

a.) követelheti a jogsértés megtörténtének bírósági megállapítását

Az Alaptörvény 28. cikk (1) bekezdése ezzel egybehangzóan azt tartalmazza, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelet bármely vádat, vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit a törvény által felállított független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

A Magyarországon az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett Római Egyezmény 14. cikke szerint a jelen egyezményben meghatározott jogok és szabadságuk élvezetét minden megkülönböztetés, pl. nem, faj, szín, nyelv, vallás, politikai vagy egyéb vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, nemzeti kisebbséghez tartozás, vagyoni helyzet, születés szerinti, vagy egyéb helyzet alapján történő megkülönböztetés nélkül kell biztosítani.

Az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény 8. §-a tartalmazza a közvetlen hátrányos megkülönböztetésre vonatkozó rendelkezéseket.

A 10. § (2) bekezdése szerint jogellenes elkülönítésnek minősül az a rendelkezés, mely a 8. §-ban meghatározott tulajdonságai alapján egyes személyeket, vagy személyek csoportját velük összehasonlítható helyzetben lévő személyektől, vagy személyek csoportjától - anélkül, hogy azt a törvény kifejezetten megengedné - elkülönít.

Jelen perben a törvényszéknek azt kellett vizsgálnia, hogy az alperesek a felperes által indított a ... Törvényszék előtt ... szám alatt folyamatban lévő ügyben tanúsítottak-e jogellenes magatartást az által, hogy az ügyben eljáró bíró maga nem jelentett be elfogultságot az ügyben, illetve, hogy a ... Ítéletábra a kizárást megtagadta, és ezzel összefüggésben megsértették-e a felperes személyhez fűződő jogait. Ennek körében nem volt mellőzhető a Ptk. 349.§-ban foglaltak vizsgálata sem. A perben a törvényszék elsőként az 1/2000. BKPJE határozat tartalmát vizsgálta. Ebből megállapítható, hogy ezen jogegységi határozat arra az esetre tartalmaz szabályozást, ha - a polgári ügyeket illetően - a Pp.13.§(1) bekezdésének a.) b.) vagy c.) pontjában szabályozott kizárási ok áll fenn a megyei bíróság elnökével, vagy elnökhelyettesével szemben. Erre az esetre állapítja meg a jogegységi határozat azt, hogy a helyi bíróság nincs kizárva a polgári ügy intézéséből, ha ezen a.) b.) vagy c.) pontban szabályozott kizárási ok annak a megyei bíróságnak az elnökével, vagy elnökhelyettesével szemben áll fenn, amelynek területén a helyi bíróság, illetve munkaügyi bíróság működik.

Ezt követően a törvényszék azt vizsgálta, hogy a perbeli ügyben a felperes részéről mely pont alapján került sor a kizárási ok bejelentésére. E körben az volt megállapítható, hogy a felperes a Pp.13.§ (1) bekezdés e.) pontja alapján jelentett be elfogultságot az ügyben arra tekintettel, hogy az általa érvényesített igény miatt álláspontja szerint a ... Bíróságon nincs olyan bíró, aki az ügyét tárgyilagosan meg tudná ítélni, tekintettel arra, hogy a ... Bírósággal, és annak elnökével szemben egyenlő bánásmód megsértése miatt igényt terjesztett elő.

Jelen esetre tehát az 1/2000. BKPJE határozat rendelkezései nem alkalmazhatók, hiszen a jogegységi határozat kizárólag a Pp.13.§(1) bekezdés a.) b.) és c.) pontjában írt kizárási okokra vonatkozik. A perbeli ügyben a Pp. 13.§(1) bekezdés a.) pontjában foglalt körülmény állhatna fenn, azonban a rendelkezésre álló tényállásból megállapítható volt, hogy annak a pernek, amelyben a felperes a kizárás iránti kérelmet előterjesztette, nem alperese az ügyében eljáró bíróság, tehát a ... Törvényszék. Ennek megfelelően jelen esetben csak az e.) pontban foglalt kizárási ok merülhet föl, azaz az, hogy az ügyben nem vehet részt mint bíró az, akitől az ügynek tárgyilagosa megítélése egyéb okból nem várható (elfogultság). Ez pedig a felperes által megjelölt jogegységi határozat alkalmazási körén kívül esik.

A törvényszék osztotta ugyan a felperes azon vélekedését, miszerint visszas lehet az, ha egy bíró egy adott ügyben nem érzi magát elfogultnak annak ellenére, hogy éppen az ő személyére tekintettel a felperes pert indított a bíró munkáltatójával, az adott törvényszékkel szemben. A bírák kizárása vonatkozó Pp- beli szabályozás ugyanakkor jelen állapot szerint a bíró meggyőződésére bízva annak eldöntését, hogy ilyen esetben egy adott ügyben elfogulatlanul tud-e ítélni, vagy sem. Ez a nyilatkozat tehát kizárólag az adott bíró belátásán múlik, az ezen nyilatkozaton alapuló kizárást elbíró végzés meghozatala pedig jogellenesnek semmiképpen sem értékelhető.

Helyesen hivatkoztak tehát rá az alperesek a perben, hogy mind az I. mind a II. rendű alperes a perben jogszabályszerűen, Pp- szerűen járt el, az I. rendű alperes a kizárás iránti kérelmet elbírálás végett a II. rendű alpereshez felterjesztette, a II. rendű alperes pedig a vonatkozó jogszabályoknak megfelelő határozatot hozott.

A törvényszéknek a felperesi kereset körében azt kellett vizsgálnia, hogy a felperes által indított polgári eljárás során a felperes valamely személyhez fűződő joga sérült-e, a tisztességes eljáráshoz való joga megsértésre került-e, vonatkozásában megvalósult-e hátrányos megkülönböztetés, illetve az emberi méltóság megsértése. E körben a törvényszék a fentebb kifejtettek alapján személyhez fűződő jogsértést megállapítani nem tudott.

Nem látta megalapozottnak a felperes kereseti kérelmét a Ptk. 349.§-ban foglaltak alapján sem. E körben rámutat a törvényszék arra, hogy a ...Bírósága a ...ügyben (.... számú) a 2008. március 27.

napján kelt ítéletében kifejtette, hogy a kérelmező nem bizonyította, hogy a Polgári perrendtartásról szóló törvény 18.§ (4) bekezdésének megfelelően a ...Bírósághoz benyújtott, az érdemi határozat ellen előterjesztett fellebbezésében panaszt tett első elfogultsági kifogásának elutasítása miatt. Ebből következik, hogy a kérelemnek ezt a részét a hazai jogorvoslatok kimerítésének elmulasztása miatt az egyezmény 35. cikkének 1. és 4. bekezdése alapján el kellett utasítani. E körben a felperes előadta, hogy az ügyében ítélet még nem született, a fellebbezésében így az elfogultsági kifogás elutasítását nem tudta panaszolni, ezért a törvényszék megállapítása szerint e vonatkozásban a rendes jogorvoslati jogával sem élt még jelen állapot szerint a felperes.

A törvényszék álláspontja szerint jelen esetben amennyiben jogellenesség, felróhatóság az alperesek részéről megállapítható is lett volna, az sem alapozta volna meg a személyiségi jogsértés megállapítását.

A törvényszék megállapítása szerint ugyanis a jogbiztonság, amelyre a felperes hivatkozott, nem fogható föl alkotmányos alanyi jogként, A jogállamiságnak nyilvánvalóan a leglényegesebb eleme a jogbiztonság, amely elsősorban a jogalkotó, de a megfogalmazásból eredően a jogalkalmazó kötelezettségévé is teszi annak biztosítását, hogy a jog egésze, egyes részterületei, az egyes jogszabályok is világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak, és előreláthatóak legyenek a norma címzettjei számára. A visszásság az ombudsmani jelentések alapján is minden esetben megállapítást nyer, ha a hatóság tevékenységével, vagy mulasztásával a szerzett jogok sérelmét a szolgáltatás, ellenszolgáltatás aránytalanságát okozza, illetve a mérlegelési jogkörét túllépi, vagy méltánytalanul elfogult. Ez azt jelenti, hogy nem elegendő a visszásság megállapításához az a tény, hogy valamelyik hatóság, vagy közszolgáltató jogszabályt sért. A törvényszék értelmezésében ugyanakkor ez nem személyhez fűződő jogok megsértésének megállapítására adhat alapot, amennyiben a fentiekben leírtak valamelyike megállapítást nyer, hanem a Ptk. 349.§-ban foglaltak vizsgálatára.

Mindezekre tekintettel a törvényszék a felperes keresetét nem tartotta megalapozottnak, ezért azt a rendelkező részben írtak szerint elutasította.

Tekintettel arra, hogy a felperes pervesztes lett, a törvényszék kötelezte őt a per tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt, feljegyzett eljárási illeték megfizetésére a 6/1986.(VI.26) IM. rendelet 13. §-ának megfelelően.

Az ítélet elleni fellebbezési jogosultság a Pp. 233. § (1) bekezdésén alapul.

..., 2013. február 25. napján

... sk.

bíró A kiadmány hitelül:

tisztviselő